

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **ZOD Haná, družstvo se sídlem ve Švábenicích**, se sídlem Švábenice 348, Vyškov, zastoupen Mgr. Robertem Holmanem, advokátem se sídlem Slezská 13, Praha 2, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2013, č. j. SPU 055790/2013, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Město Ivanovice na Hané**, se sídlem: Palackého náměstí 796/11, Ivanovice na Hané, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2015, č. j. 30 A 64/2013 – 60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Vyškov, ze dne 2. 2. 2011, č. j. 950/2007/130763/P1/33-RI, jímž byl podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách, pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. Chvalkovice na Hané, pod č. zakázky PÚ-726/2007sml. Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav je podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách závazným

podkladem mj. pro rozhodnutí pozemkového úřadu podle § 10 odst. 2 tohoto zákona. Toto rozhodnutí však pozemkový úřad vydá až po prověření, zda nebyla proti rozhodnutí o schválení pozemkových úprav podána žaloba. V této souvislosti upozorňuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2007, sp. zn. 4 As 72/2006, či rozsudek ze dne 29. 8. 2014, sp. zn. 7 As 4/2013. Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o schválení pozemkových úprav a formálně tak pozemkovému úřadu nic nebrání vydat rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách. Z tohoto důvodu stěžovatel navrhuje přiznat odkladný účinek, neboť se jím prodlouží trvání překážky podle § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách.

[3] Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti a případné vydání rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách by jak pro stěžovatele, tak pro další vlastníky pozemků dotčených pozemkovými úpravami, znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout ostatním osobám v případě jeho nepřiznání. Pokud by odkladný účinek nebyl přiznán, hrozí zásah do vlastnického práva stěžovatele a dalších osob na základě rozhodnutí, jehož závazný podklad (tj. rozhodnutí o schválení pozemkových úprav) může být v důsledku vyhovění kasační stížnosti zrušen. Následně by nastal stav právní nejistoty ohledně vlastnictví všech pozemků dotčených pozemkovými úpravami, přičemž evidence a zápisy v katastru nemovitostí by neodpovídaly skutečnosti. Nadto v mezidobí může dojít k převodům vlastnictví k dotčeným pozemkům, důsledkem čehož může mít zrušení rozhodnutí o schválení pozemkových úprav negativní dopad i na práva třetích osob, respektive může dojít k obtížně reparaovatelným následkům. Podle stěžovatele pak přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, naopak zajistí soulad s veřejným zájmem na ochranu vlastnického práva a ochranu jistoty ve vlastnických vztazích.

[4] Žalovaný byl vyzván k vyjádření se k návrhu na přiznání odkladného účinku. Této možnosti ovšem nevyužil a k návrhu se nevyjádřil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS).

[6] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[8] Výše uvedené skutečnosti musel Nejvyšší správní soud vzít v potaz při poměrování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku a újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo.

[9] V nyní posuzovaném případě stěžovatel tvrdí újmu spočívající v zásahu do vlastnického práva, jež by nastala v důsledku vydání rozhodnutí podle § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách, jehož závazným podkladem je rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav, které je nyní předmětem soudního přezkumu.

[10] Při zkoumání první ze zákonných podmínek nutno uvést, že podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách je schválený návrh pozemkových úprav závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům a pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací. Rovněž je závazným podkladem pro rozhodnutí o přechodu vlastnických práv k pozemkům, na nichž se nacházejí společná zařízení. Tímto rozhodnutím zanikají dosavadní nájemní vztahy, zatímní bezúplatné užívání a časově omezený nájem k předmětným pozemkům, kterých se rozhodnutí týká.

[11] Podle § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách vydá pozemkový úřad rozhodnutí podle § 11 odstavce 8 téhož zákona po prověření, zda nebyla u příslušného soudu uplatněna žaloba proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 4. Pokud žaloba podána byla, přeruší pozemkový úřad řízení, a to až do konečného rozhodnutí soudem.

[12] Smyslem této právní regulace se Nejvyšší správní soud zabýval již v usnesení ze dne 12. 2. 2007, č. j. 4 As 72/2006 - 69, v němž dospěl k závěru, že § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách „*nutno vyložit nikoli doslovně (tedy že postačuje pouhé „prověření“ a bez ohledu na to, zda žaloba byla či nebyla podána, může poté pozemkový úřad rozhodnout podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách), nýbrž tak, že zjistí-li pozemkový úřad, že proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav byla žaloba podána, nesmí pozemkový úřad přede dnem vykonatelnosti rozhodnutí krajského soudu o ní vydat rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Při jiné interpretaci by totiž toto ustanovení postrádalo jakýkoli rozumný smysl. Dožaduje-li se stěžovatel přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s poukazem na to, že jeho přiznání bude znamenat zachování dosavadních vlastnických a užívatelských vztahů, je zřejmé, že nebylo třeba, aby v dřívějším řízení žádal o přiznání odkladného účinku žaloby, neboť v tomto směru jej poskytuje právě § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách.*“

[13] K výše citovanému § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách se Nejvyšší správní soud vyjádřil rovněž v rozsudku ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 Ans 4/2013 - 16, v němž

zdůraznil, že důsledkem podání žaloby je zachování dosavadních vlastnických a uživatelských vztahů, což pochopitelně omezuje především vlastníky dotčených pozemků v tom, že musí vyčkat rozhodnutí soudu, nicméně tento zásah není nepřiměřený účelu tohoto ustanovení. Nelze pominout, že rozhodovací mechanismus upravený v § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách vychází ze souhlasu většiny vlastníků dotčených pozemků s návrhem pozemkových úprav. Účelem § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách je tak mimo jiné ochrana menšinových vlastníků a posílení právní jistoty, že rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav ob stojí z hlediska zákonnosti i ústavních principů ochrany vlastnictví. Na jeho základě totiž mohou být vydána rozhodnutí, která představují podstatný zásah do vlastnických práv, přičemž při jejich vydávání je pozemkový úřad rozhodnutím podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách vázán.

[14] Vzhledem k výše uvedenému lze dojít k závěru, že by újma hrozící stěžovateli v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[15] Z obsahu správního spisu dále nejsou patrné žádné skutečnosti, na základě kterých lze mít za to, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[16] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Rozhodl proto tak, že se kasační stížnosti odkladný účinek přiznává.

[17] Vzhledem k úpravě obsažené v § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách není v posuzovaném případě nutné, aby Nejvyšší správní soud vyslovil, že jím přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti působí i ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu. Přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti tedy působí pouze ve vztahu k napadenému rozsudku a do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2015, č. j. 30 A 64/2013 – 60, a pozemkový úřad nesmí v této věci vydat rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách.

[18] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel je tedy do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Poplatek je možno zaplatit v hotovosti na pokladně soudu nebo na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je 1010416915.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: